

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą EUIPO była również, interwenient przed Sądem: Red Bull GmbH (Fuschl am See, Austria) (przedstawiciel: adwokat A. Renck)

Przedmiot

Skarga na decyzję Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 29 lipca 2016 r. (sprawa R 282/2015-5) dotyczącą postępowania w sprawie unieważnianie prawa do znaku pomiędzy Red Bull a Asolo.

Sentencja

- 1) Postępowanie w przedmiocie skargi zostaje umorzone.
- 2) Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Asolo LTD i Red Bull GmbH.

⁽¹⁾ Dz.U. C 462 z 12.12.2016.

Skarga wniesiona w dniu 22 stycznia 2017 r. – Selimovic/Parlament
(Sprawa T-61/17)
(2017/C 121/52)

Język postępowania: szwedzki

Strony

Strona skarżąca: Jasenko Selimovic (Hägersten, Szwecja) (przedstawiciel: adwokat B. Leidhammar)

Strona pozwana: Parlament Europejski

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Przewodniczącego z dnia 22 listopada 2016 r. nr D 203109 i D 203110 (zwanym dalej „decyzjami Przewodniczącego”);
- stwierdzenie nieważności decyzji Prezydium Parlamentu Europejskiego z dnia 22 grudnia 2016 r. nr PE 595.204/BUR/DEC (zwanym dalej „decyzją Prezydium”);
- pilne rozpatrzenie skargi;
- zasądzenie od Parlamentu Europejskiego odszkodowania na rzecz skarżącego w kwocie, która zostanie określona w późniejszym terminie.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi sześć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy: strona skarżąca twierdzi, że nie popełniła zarzucanych jej czynów, a mianowicie mobbingu na mocy art. 12a regulaminu pracowniczego.
2. Zarzut drugi: strona skarżąca twierdzi, że decyzje zostały przyjęte w postępowaniu, które jest sprzeczne z ogólnymi zasadami pewności prawa i prawa do rzetelnego procesu, wyrażonymi w art. 6 EKPC, między innymi z następujących powodów: oceny i oceny dowodów dokonała ta sama strona, która wydała decyzję (czyli na warunkach systemu inkwizytorskiego). Decyzje zostały podjęte bez oparcia na konkretnym opisie wykroczeń. Strona skarżąca twierdzi, że została pozbawiona możliwości zapoznania się z konkretnymi oskarżeniami przeciwko niej i nie miała sposobności przeciwdziałania oskarżeniom materialnym. Stronie skarżącej nie wolno było, czy to osobiście czy za pośrednictwem przedstawiciela, zadawać pytań tym, którzy go oskarżali lub tajnym świadkom, którzy się zgłosili. Nie miała wystarczająco dużo czasu na przygotowanie. Parlament Europejski nie zajął stanowiska w sprawie argumentów i dowodów strony skarżącej oraz nie wykazał naruszenia regulaminu pracowniczego.

3. Zarzut trzeci: strona skarżąca twierdzi, że decyzja Prezydium o oddaleniu wniosku strony skarżącej w sprawie rozpatrzenia treści decyzji Przewodniczącego została wydana bez jakiegokolwiek podstawy prawnej.
4. Zarzut czwarty: strona skarżąca twierdzi, że tajne postępowanie w trybie inkwizytorskim, w którym nie jest możliwe, aby parlamentarzysta dowiedział się lub przynajmniej sprzeciwił się rozległym zarzutom mobbingu, stanowi zagrożenie dla demokracji. Jest tak w szczególności w świetle szkody, jaką powoduje niekorzystna decyzja w zakresie zdolności do przedstawienia reprezentatywnego wpływu politycznego.
5. Zarzut piąty: strona skarżąca podnosi, że kwestia ta powinna zostać rozpatrzona w trybie pilnym, ponieważ strona skarżąca doświadcza szczególnych i praktycznych trudności w wykonywaniu swojej pracy politycznej i znajdowaniu wsparcia w Szwecji w dziedzinach, do których został powołana do działania w Parlamencie. Szybkie rozwiązanie mogłoby radykalnie zmienić sytuację i dać stronie skarżącej czas i szansę na przeprowadzenie pracy politycznej i rozpoczęcie pracy w ramach okręgu przed kolejnym mandatem.
6. Zarzut szósty: strona skarżąca twierdzi, że Parlament Europejski działał umyślnie lub w każdym razie poprzez zaniedbanie w sytuacji, gdy nie wstrzymał postępowania już w chwili, gdy komitet doradczy nie był w stanie podać jakiegokolwiek okoliczności, która byłaby na tyle szczegółowa (gdzie, kiedy, jak), aby służyć za podstawę przyjęcia/ odrzucenia lub możliwości przedstawienia dowodów lub dowodów przeciwnych, a ponadto podjął niekorzystną decyzję z pełną świadomością istnienia oczywistych niejasności prawnych leżących u jej podstaw. To przyniosło szkodę stronie skarżącej. Szkoła polega na kosztach, cierpieniu i trudności, w których został umieszczony w kontekście jego przyszłej pracy politycznej w wyniku decyzji. Strona skarżąca określi rozsądną kwotę w późniejszym terminie.

Skarga wniesiona w dniu 6 lutego 2017 r. – Danjaq v EUIPO – Formosan (Shaken, not stirred)

(Sprawa T-74/17)

(2017/C 121/53)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Danjaq, LLC (Los Angeles, Kalifornia, Stany Zjednoczone) (przedstawiciel: S. Baran i G. Messenger, barristers, D. Stone i A. Dykes, solicitors)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Formosan IP (Oxford, Zjednoczone Królestwo)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający: Formosan IP

Sporny znak towarowy: Słowny unijny znak towarowy „Shaken, not stirred” – zgłoszenie nr 13 406 343

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO w sprawie R 255/20164

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO i interwenienta ich własnymi kosztami oraz kosztami poniesionymi przez skarżącą.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 8 ust. 4 rozporządzenia nr 207/2009.
-